

POBJEDUJE!

OPROST

Počela je škola i došao je jedan novi učenik. Nije mu išlo dobro bez obzira na svu pomoć učitelja; nije mu se bilo lako uklopiti u razred. Tijekom jednog odmora počeo me je neprestano lupkati. To me je smetalo i rekao sam mu da prestane, ali nije odustajao. **Pokušao sam ga zagrliti kako bi ga smirio, ali u pokušaju da se obranim, bez da sam to želio, slučajno sam ga pljusnuo. On mi je bez ustručavanja vratio i moje naočale su u tom trenutku odletjele na pod!** Netko drugi na mom mjestu ne bi napustio ovaj boksачki meč, ali ja sam želio održati mir. **Zavlada je opća tišina u razredu koji je na te njegove provokacije odgovorio samo riječima.**

Kad je učiteljica došla u razred tražila je da joj sve objasnimo i rekla mi: **«Možeš tražiti od ravnatelja naknadu za svoje naočale – dala mi je papir i olovku i dodala – ali razmisli o tome što ćeš učiniti».** **«Istina je – pomislio sam - : ovdje sam, pred katedrom i imam priliku da suspendiram tog učenika».** Podignuo sam glavu, svi su me gledali, ali ne kao da sam ja krivac – iako sam zapravo dio krivnje snosio i ja! Shvatio sam da imam podršku cijelog razreda kakvu god odluku donio.

U tom trenutku sjetio sam se Riječi Života, svega onog što sam u tom trenutku živio sa drugim prijateljima i odlučio sam: **želim da se novi učenik osjeća ljubljeno. Zahvalio sam učiteljici i rekao da se ne želim žaliti. Vratio sam se u klupu, očistio naočale i pokušao ih ispraviti. Uspio sam. Koje zadovoljstvo!** Na odmoru su svi došli do mene i pitali me kako sam, ali u sebi sam osjećao da je sad na meni red da napravim korak. Približio sam se novom učeniku i rekao: **«Ispričavam se!».** Očekivao sam da će mi se nasmijati u facu ali umjesto toga mi je odgovorio: **«Nema veze, takve stvari se događaju».** Napravio sam ono što je bilo ispravno i sada je preostajala samo jedna stvar: **da pojedem svoju uzinu sa svojim prijateljima! Bio sam sretan! Nakon toga čuo sam nekoga kako me zove. Okrenuo sam se i bio je to novi učenik koji mi je rekao : «Oprosti i ti meni!»**

G. - Italija

>> Umnožiti oprost!

RIJEČ ŽIVOTA

8
Sir 28,2

«OPROSTI NEPRAVDU SVOJEMU BLIŽNJEMU, PA KAD BUDEŠ MOLIO, GRIJESI ĆE SE TVOJI OPROSTITI»

BOGU NIJE DOVOLJNO LJUBITI I PRAŠTATI SVOJIM SINOVIMA I KĆERIMA. NJEGOVA JE VELIKA ŽELJA DA SE ONI MEĐUSOBNO ODNOSI KAO BRAĆA I SESTRE, DA SE SLAŽU, VOLE I LJUBE. SVEOPĆE BRATSTVO, TO JE VELIKI BOŽJI NAUM NAD ČOVJEČANSTVOM.

BOG NAS SLUŠA I OPRAŠTA NAM ONOLIKO KOLIKO ZNAMO OPROSTITI.

ZATO ĆU SVAKOGA JUTRA GLEDATI NOVIM POGLEDOM LIUDE KOJE SUSREĆEM U OBITELJI, U ŠKOLI, MEĐU PRIJATELJIMA, SPREMAN PRIJEĆI PREKO ONOGA ŠTO NIJE NAJBOLJE U NJIHOVOM PONAŠANJU, SPREMAN NE OSUĐIVATI.

- IMATI
- HRABROSTI
- ZNAČI
- PRAŠTATI
- SVIMA

BOG OPRAŠTA JER POPUT SVAKOG OCA I SVAKE MAJKE VOLI SVOJU DJECU. ZATO IH UVIJEK OPRAVDAVA, UKAZUJE IM POVJERENJE I NIKADA SE NE UMARA OHRABRIVATI IH.

PRAŠTANJE JE IZRAZ NAJVEĆE HRABROSTI. TO JE ISTINSKA, NAJIZVORNIIJA I NAJNESEBIČNIJA LJUBAV.

OBOJAT ĆU JEDNO POVEĆALO SVAKI PUTA KADA NEKOME OPROSTIM.

